

saadanne ikke er oprettede. Flertallet har endvidere stillet et Ændringsforslag under Nr. 6. Det i § 3 omtalte Tilsynsraad har nemlig en dobbelt Opgave: at være til Hjælp for Arbejdsanvisningsdirektøren og at være Bestyrelse for Københavns kommunale Arbejdsanvisningskontor, svarende til den i § 2 omtalte Bestyrelse i Provin- sen, hvorfor dets Medlemmer ogsaa ud- nævnes dels af Indenrigsministeren, dels af Københavns Borgerrepræsentation. Man har stillet Ændringsforslaget for at faa Udgifterne fordelt i Henhold hertil, idet disse ved Københavns kommunale Ar- bejdsanvisningskontor falder ind under Reglerne i § 10, men for saa vidt som dets Bestyrelse tillige er Hjælp for Ar- bejdsanvisningsdirektøren som Statens til- synsførende med alle Landets Arbejdsan- visningskontorer, falder de ind under Reg- lerne i § 4.

Disse to Ændringsforslag har altsaa Flertallet stillet, men dette Flertal, som har kunnet enes om at stille disse Æn- dringsforslag, har ikke kunnet enes om at afgive en Fællesbetænkning, idet det radi- kale og socialdemokratiske Mindretal har følt sig stødt af Flertallets Udtryk for den nøje Sammenhæng mellem Arbejdsan- visning og Arbejdsløshedskasserne, at den er som mellem Mand og Kone i et Ægteskab. Den nøje Forbindelse mellem Arbejdsan- visning og Arbejdsløshedskasser, som er udtrykt i det omtalte Billede, har allerede været Genstand for Omtale af det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen), og han meddelte ved den Lejlighed, at Udtrykket var mit. Jeg ved- kender mig det meget gerne og er ikke utilfreds med at have brugt det, men nu vil jeg bemærke, er det ikke mere mit, men Flertallets. Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds vilde ikke aner- kende dette Udtryks Berettigelse, og det vilde det radikale Mindretal, som har sluttet sig til ham, heller ikke. Det fremfører i Betænkningen nogle histo- riske Antydninger, der skulde pege i modsat Retning, men disse Antydninger er ikke noget Bevis i den Henseende. De fortæller i Virkeligheden kun, at man her hjemme har oprettet offentlig Arbejdslø- hedsforsikring uden samtidig at have spurgt om offentlig Arbejdsanvisning. His- torisk set har det i Virkeligheden været saadan, at da Sagen var til Behandling her i 1899, udtalte den daværende Repræ- sentant for Københavns 4de Valgkreds, Raadmand Gustav Philipsen, nogle Prin- cipper, som jeg meget beklager, at man

ikke fulgte. Han gjorde gældende, at man maatte kræve en ordentlig Statistik og Arbejdsanvisningskontorer, før man gik over til Arbejdsløshedskasser. Det har man glemt i Aarene derefter. Ved samme Lejlighed udtalte han, at han kunde ønske, at Statistisk Bureau blev gjort til et — hvad han kaldte — *labour office*, alt- saa et Arbejdsdepartement, en Tanke, som jeg beklager, man ikke har udført i Praksis, men der er ikke Tvivl om, at man vil udføre den i en nærmere Fremtid. Arbejdsløshedskasseloven af 1907 blev bygget op paa Højres Forslag om at lave den over Sygekassernes Læst og Socialdemo- kraternes om at lave den over Fagfor- eningernes Læst. Det er ejendommeligt at se, at Tanken om en offentlig Arbejds- anvisning slet ikke har været fremme ved denne Lejlighed. Den højtærede Inden- rigsminister sagde forleden her i Tinget, at det ikke var muligt at faa den frem paa den Tid, men jeg kan ikke se af For- handlingerne, om det har været drøftet, hvorvidt dette var muligt eller ikke. At Højre, som væsentlig skulde repræsentere Arbejdsgivernes Interesse, ikke har taget Tanken frem, kan jeg blot forklare ved dette Partis Ejendommelighed, at det er i Besiddelse af mere Sagkundskab end po- litisk Forstaaelse. At det daværende Re- geringsparti, Venstre, ikke har faaet fat paa Tanken, kan jeg ikke rigtig forstaa, undtagen for saa vidt som Venstre i Virkelig- heden, idet det gik over til det Forslag, der blev Lov i 1907, forlod nogle af de Principper, det ellers har holdt paa, de Principper, det ærede Medlem fra Lemvig (Sandbæk) netop i sine Ændringsforslag her og ved de Ændringsforslag, han stil- lede under Behandlingen af Arbejdslø- hedskasserne, famler efter at komme til- bage til ad Veje, som man i 1907 forlod, og ad hvilke det tyske Folkeparti for øv- rigt arbejder paa at gaa frem, nemlig ved at knytte Arbejdsløshedsforsikringen til Kommunerne og gøre det til en frivillig Sag for Kommunerne, om de vil oprette dem, medmindre $\frac{2}{3}$ af de interesserede Arbejdere ønsker det, thi saa skal det være en Pligt for Kommunerne, og saa skal ikke alene Arbejderne bidrage dertil, men ogsaa Arbejdsgiverne, og Statens Bi- drag skal være lige saa stort som Kom- munernes Bidrag.

Det er disse Tanker, der — efter hvad der fremgaar af de Forhandlinger, der har været ført i mange Aar — har været drøftet, inden man fik Loven af 1907, og det er de Tanker, som i Virke-